

Anna Bolena

GRAN TEATRE DEL LICEU

GRAN TEATRE DEL LICEU

Temporada 1992-93

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

**Generalitat de Catalunya
Ajuntament de Barcelona
Ministerio de Cultura
Diputació de Barcelona
Societat del Gran Teatre del Liceu**

**Hay pocos instrumentos tan bien
afinados como éste.**

LEGEND

El Honda Legend es como un instrumento musical. Su motor es de una precisión singular, y sus 204 caballos responden de inmediato a la menor presión sobre el acelerador. La nobleza de las aleaciones con que está construido y la exactitud milimétrica de sus piezas, permiten que el motor del Legend interprete verdadera música.

La suspensión es suave, por eso el Legend se desliza por el asfalto como las notas por el pentagrama.

La calidad de los acabados y de los materiales en el Legend es sólo comparable a la de un Stradivarius.

El Honda Legend es realmente como un instrumento musical. Pero el mejor afinado de todos.

HONDA

Anna Bolena

Tragèdia lírica en dos actes
Text de Felice Romani
Música de Gaetano Donizetti

(Amb sobretitulat)

Estrenada el 26 de desembre de 1830 al Teatro Carcano de Milà
Estrenada el 4 d'abril de 1847 al Gran Teatre del Liceu

Amb el patrocini de
SEAT, S. A.

Funció de Gala

Dilluns, 9 de novembre, 21 h., funció núm. 27, torn B
Divendres, 13 de novembre, 21 h., funció núm. 29, torn D
Dimarts, 17 de novembre, 21 h., funció núm. 32, torn A
Dissabte, 21 de novembre, 21 h., funció núm. 34, torn C
Dimecres, 25 de novembre, 21 h., funció núm. 36, torn E
Diumenge, 29 de novembre, 17 h., funció núm. 38, torn T

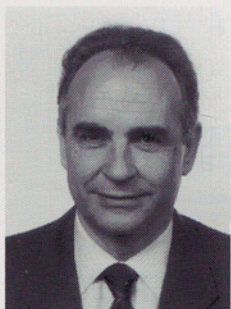

EL CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

agraeix a

SEAT

el patrocini d'aquesta nova producció

Hace tres años que SEAT y el Gran Teatre del Liceu de Barcelona se comprometieron a colaborar en la realización de una trilogía de óperas: *Roberto Devereux*, *Maria Stuarda*, ambas estrenadas en anteriores temporadas, y *Anna Bolena*, que ahora se presenta en este Gran Teatre.

Con este acto SEAT demostró, una vez más, el enorme interés que siente por la Cultura, ofreciendo el máximo apoyo a un acontecimiento operístico de gran envergadura. SEAT considera que el mundo empresarial debe estar dispuesto a cooperar con el ámbito cultural en todo momento, con el fin de poder ofrecer a la sociedad todo aquello que puede resultar positivo para su evolución y desarrollo.

Personalmente y como presidente de la compañía automovilística, me siento orgulloso de poder colaborar con el Consorci del Gran Teatre del Liceu en un proyecto de estas características, en un proyecto de notable calidad, en un proyecto con el que todos los amantes de la música podremos disfrutar de unos momentos inolvidables.

D. Juan Díaz Álvarez
Consejero Delegado
SEAT, S.A.

En harmonia amb el Liceu.

Iberia patrocina la temporada.

*Aquest any, més que mai,
IBERIA dóna suport
a la música i als afeccionats
al "bel canto".*

*Perquè, un any més, IBERIA
serà al Gran Teatre
del Liceu.*

IBERIA

Anna Bolena

Enrico VIII	Albert Dohmen
Anna Bolena	Edita Gruberova (9, 13, 17, 21 i 25) Christine Weidinger (29)
Giovanna Seymour	Eugenie Grunewald
Lord Rochefort	Stefano Palatchi
Lord Riccardo Percy	Fernando de la Mora
Smeton	Itxaro Mentxaca
Sir Hervey	Antoni Comas
Director musical	Richard Bonyng
Director d'escena	Giancarlo del Monaco
Escenògraf i dissenyador de vestuari	Ramon B. Ivars
Director del cor	Romano Gandolfi
Subdirector del cor	Andrés Máspero
Dissenyador de llums	Lluís Mella
Assistent de direcció d'escena	Guy Montavon
Assistent de vestuari	Janine von Thüngen-Reichenbach
Realització dels decorats	La Bottega Veneziana, Venècia
Vestuari	G.P. 11 Costumi, Roma
Perruqueria	Mario Audello, Torí
Sabateria	L.C.P. Roma
Servei de sabateria	Valldeperas, Barcelona
Servei de perruqueria	Damaret, Barcelona
Violí concertino	Jaume Francesch
Traducció del sobretítol	Jaume Creus L'Avenç, S.A. Barcelona
Nova producció	Gran Teatre del Liceu, patrocinada per SEAT S.A.

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Exija Innovación. Obtendrá Sensaciones.

SEAT TOLEDO '93
PARA UN MUNDO EXIGENTE

EXIJA EQUIPAMIENTO.

- Amplia elección en equipamiento.
- Disposición ergonómica de mandos y controles.
- El maletero más amplio de su categoría.

EXIJA PRESTACIONES.

- Gama de motorizaciones en diesel y gasolina, todas con inyección electrónica.
- Motor 2.0i con sistema de inyección multipunto.
- Motor 1.8i/16v: 136CV y 208 km/h.
- Motor 1.9 Turbodiesel CAT.

EXIJA SEGURIDAD.

- Sistemas de seguridad activa y pasiva de última generación.
- Estructura de cinco anillos de seguridad en su habitáculo de pasajeros.
- Sistema de Protección Lateral en puertas.
- ABS electrónico Mark IV.
- Suspensión independiente a las cuatro ruedas.
- Columna de dirección articulada.

EXIJA ECOLOGIA.

- Última tecnología en protección medioambiental.

- Catalizador de tres vías y cánister.
- Sistemas anti-vibración y aislantes acústicos.

SEAT TOLEDO.
ECOLOGIA POR PRINCIPIO.

SEAT
LA AMBICION DE SUPERARSE

 Cañellas, S.A.

JOIERIA - RELLOTGERIA - REGALS
Av. Pau Casals, 20 - Tel. 200 87 87 - 08021 BARCELONA

C o n t i n g u t   a r g u m e n t a l

Lloc de l'acció: Anglaterra (Windsor i Londres)

Època: 1536

Enrico VIII, enamorat de Giovanna Seymour, vol desempallegar-se de la seva esposa Anna Bolena. La tornada de Percy, antic amor de la reina, dóna al rei l'oportunitat d'acusar d'adulteri Anna, la qual és jutjada i condemnada a mort.

A C T E   I

Castell de Windsor, estances de la reina

Els cortesans sospiten que el rei Enrico VIII té un nou amor. Les sospites no són errades, perquè el rei voldria repudiar la seva esposa, Anna Bolena, per poder unir-se amb Giovanna Seymour. Arriba Giovanna i poc després ho fa la reina, la qual demana al patge Smeton que canti una cançó, el text de la qual, que parla d'una alegria fingida, torba l'ànim d'Anna. Giovanna, que endevina els motius d'aquest torbament, se sent confusa i tot tractant d'evitar la mirada de la reina, l'acompanya a les seves habitacions. Giovanna torna tot seguit per trobar-se amb el rei, al qual confessa que se sent culpable i que de cap manera no vol prosseguir unes relacions que seran la causa de la desgràcia de la reina, però Enrico insisteix i fins i tot li promet el tron.

Castell de Windsor, el parc

El projecte del rei és el següent: Anna Bolena, abans de casar-se, havia tingut un enamorament amb Lord Riccardo Percy. Per allunyar aquell rival el rei decretà el seu desterrament, però ara ha anul·lat aquella sentència i ha permès que l'exiliat torni a la cort. En acostar una altra vegada Anna i Percy, el rei pensa que, en un moment o un altre, cauran en la temptació i donaran lloc a un escàndol, que ell aprofitarà per repudiar la reina

Percy ha arribat a Anglaterra i, en el parc del castell, troba Rochefort, germà de la reina. Després d'informar-lo de l'indult, li pregunta per Anna i dedueix que la reina no és feliç.

Arriben caçadors, patges, escuders i, finalment, ho fan el rei i la reina. Aleshores té lloc el retrobament entre la parella reial i Percy. Anna té una gran sorpresa i li costa molt d'ocultar l'emoció. El rei dóna la benvinguda al repatriat i tothom comenta en veu baixa la complaença del sobirà, darrera la qual sospiten que s'oculta algun disegni tèrbol.

Rochefort aconsella Percy que sigui discret. El rei, que s'ha adonat de la situació, fa un apart amb Hervey, el seu home de confiança, i li dóna instruccions per poder causar la perdició d'Anna i de Percy. Després la reina marxa amb les seves dames i Enrico ho fa amb els caçadors.

Gabinet del castell que duu a l'interior de les habitacions de la reina

El patge Smeton, enamorat en secret de la reina, entra al gabinet amb el propòsit de restituir al seu lloc un retrat d'Anna, però el soroll d'unes passes l'obliga a ocultar-se darrera una cortina. Arriben Anna i el seu germà. Rochefort ha preparat una entrevista entre la seva germana i Percy, malgrat les protestes d'ella, que jutja molt imprudent el trobament, però Rochefort insisteix, tot dient-li que ha de compadir-se de qui l'estima tant.

Quan arriba Percy, Anna li suplica que es faci càrrec de les circumstàncies i que no taqui el seu honor d'esposa. En veure's rebutjat, Percy, desesperat, vol treure's la vida, però el gest és evitat per Smeton, que no pot contenir-se i surt del seu amagatall. També Rochefort torna sobtadament i anuncia l'arribada del rei. El trobament ha estat espïat per Hervey, tot seguint les ordres rebudes del sobirà.

El rei ja veu com els seus propòsits podran acomplir-se, però aleshores succeeix una cosa del tot imprevista. Smeton, sense voler, deixa caure el retrat de la reina que duia amb ell. Això deixa perplexos tots els presents i d'una manera especial Percy, perquè creu que la reina l'ha rebutjat perquè ja estimava un altre home. Els cortesans endevinen que una gran traïció ha estat consumada i que la reina innocent haurà de sofrir una injusta condemna a mort.

ACTE II

Lloc que dóna a les habitacions on Anna està custodiada

Les dames comenten la trista sort d'Anna. Arriba la reina i tot seguit Hervey amb l'ordre que les dames abandonin aquest indret. Anna s'acomiada d'elles. Entra Giovanna Seymour, la qual ve molt abatuda, perquè ha de comunicar a Anna la voluntat del rei: sigui com sigui vol trencar el vincle que l'uneix amb ella, però està disposat a perdonar-li la vida si es confessa culpable d'adulteri. Anna, indignada, rebutja la proposició i Giovanna li diu que el rei li ho aconsella i també que li prega que ho faci la dona que Enrico ha destinat al tron. Anna pregunta qui és aquesta dona i Giovanna confessa que és ella mateixa; l'ambició del tron ha pogut més que qualsevol altra cosa. Anna la rebutja, però alhora la perdona.

Vestíbul de la sala on està reunit el tribunal

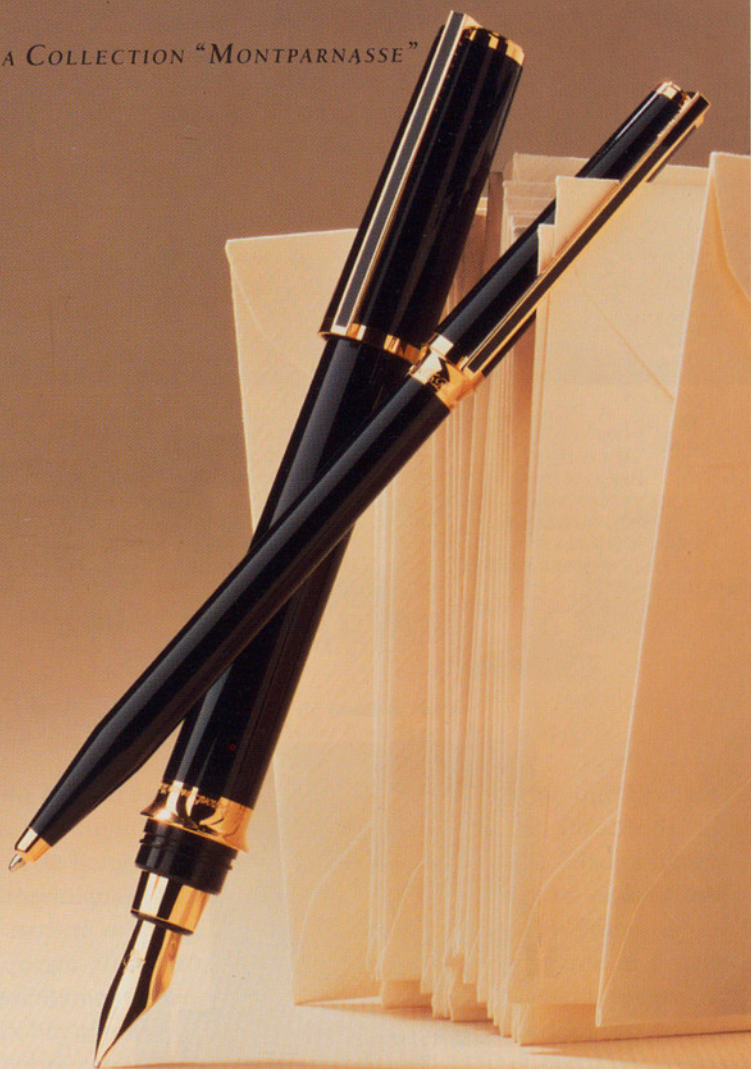
Els cortesans comenten el curs del judici. El rei i Hervey canvien impressions sobre la marxa dels esdeveniments; han aconseguit que Smeton, tot creient salvar Anna i Percy, s'hagi acusat a si mateix. Arriben la reina i Percy i tot i que el sobirà vol evitar l'encontre, ella aconsegueix que escolti, impertorbable, les seves súpliques. Aleshores Percy, en un intent desesperat de salvar Anna, declara que estava casat en secret amb ella abans que Enrico li oferís la seva mà, sense considerar que la llei condemna amb la pena de mort el delictes de bigàmia. Perduts tots dos, tenen almenys el consol de saber que sempre s'han estimat. El rei, enfurismat per l'alegria que veu en el rostre dels inculpats, els increpa amb duresa. Quan Anna i Percy han estat conduïts davant el tribunal, arriba Giovanna, la qual intercedeix a favor de la reina, ara rival, però de la qual sempre havia estat amiga.

Atri de la presó de la Torre de Londres

La reina i els seus «còmplices» han estat condemnats a mort. El rei perdona Percy i Rochefort, però ells refusen viure si la reina innocent ha de morir. Quan entra Anna, entre el deliri i la lucidesa, consola les seves dames, creu viure el moment del seu casament amb el rei, o uns instants de felicitat amb Percy. Hervey arriba per conduir la reina i els altres condemnats al patíbul i Anna entona una pregària, a la qual s'uneixen Percy, Rochefort i Smeton. El cop més dur que ha de sofrir Anna, però, no és la mort sinó haver de sentir la gran alegria de la ciutat que celebra les esposalles d'Enrico VIII i Giovanna Seymour.

LA COLLECTION "MONTPARNASSE"

ABSOLUMENT

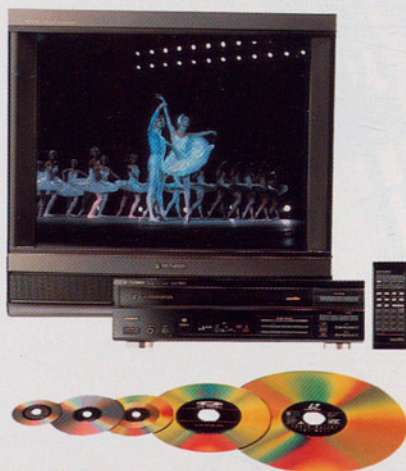
S.T. Dupont
PARIS

AUTENTICA LACA DE CHINA

A PIONNER NOMÉS ENTENEM LA
 PERFECCIÓ EN TERMES DE PROGRÉS.
 D'EVOLUCIÓ. DE TECNOLOGIA.
 PER AIXÒ NO ENS CONFORMEM AMB
 L'EXTRAORDINÀRIA NITIDESA D'IMAT-
 GE DELS NOSTRES TELEVISORS I VI-
 DEOS. NI AMB LA PURESA I QUALITAT
 DE SO DELS NOSTRES EQUIPS D'ALTA
 FIDELITAT.

NI AMB LA MÀXIMA DEFINICIÓ
 AUDIO-VISUAL QUE OFEREIX EL
 LASER DISC.
 VOLEM ANAR A MÉS.
 PERQUÈ LA CLAU DE LA PERFECCIÓ
 RESIDEIX, PRECISAMENT, EN ESTAR
 CADA VEGADA MÉS A PROP. CADA VE-
 GADA MÉS A PROP DE LA PERFECCIÓ
 EN IMATGE I SO.

PIONEER®
The Art of Entertainment

Anna Bolena: el perfil vocal

Retrat de Giuditta Pasta
(Saló dels Miralls del Gran Teatre del Liceu)

Anna Bolena és el primer pic d'autèntic ressò amb què Donizetti fa retronir la història de l'òpera del *primo Ottocento*. Un canvi de llenguatge? L'alliberament definitiu de la feixuga herència rossiniana? Philip Gossett, en el seu estudi *Anna Bolena and the artistic maturity of Gaetano Donizetti* posa un granet de sal a aquesta afirmació, tan esbombada, tot aclarint que el procés d'assentament del nou *canto d'azione* té ja precedents molt clars en l'obra anterior del bergamasc. Tant se val: allò ben cert és que en l'obra estrenada al Teatro Carcano el 1830 el perfil vocal dels personatges ja té un altre alè.

La protagonista, Anna Bolena, seria a l'estrena la gran Giuditta Pasta (Giuditta Negri, Saronno 1797- Como 1865), una cantant-actriu de gran temperament dramàtic i de veu poderosa, bé que no sempre ben controlada i de bellesa no excepcional. Donizetti li exigeix molt, no tant en les floritures de l'ornamentació *di grazia* com en el fraseig de tipus patètic i melangiós i en una línia

de cant que requereix una gran ductilitat interpretativa. Des del *largetto* de sortida «Come innocente giovane», amb la *cabaletta* «Non v'ha sguardo a cui sia dato», pàgina que vol sentiment i fermesa alhora, fins als grans moments finals de «Al dolce guidami castel natio», deliri suavíssim i alienació d'una realitat insuportable, i «Coppia iniqua», típica *aria di furore* matisada amb la voluntat del perdó, hi ha tot un seguit de moments vocals de gran exigència per al cant *sfogato* amb punts de força al sextet del *finale primo*, amb frases com «Giudici! Ad Anna!» o «Ah! Segnata è la mia sorte», i en l'esplèndid duo amb Seymour de l'acte II.

El rol de Percy ha estat malmès en les representacions modernes tant pels talls com per la incapacitat dels intèrprets per copsar-ne la importància. Cal recordar que el seu creador fou aquell Giovanni Battista Rubini que ha passat a la història com a exemple de tenor dominador de l'agilitat i la delicadesa, amb una gamma aguda (resolta en *falsettone* del si bemoll en amunt) excepcional i una capacitat expressiva per al cant refinat i elegiac de la *mestizia angelicata* com cap altre del seu temps. A les seves àries «Da quel dì che, lei perduta» i «Vivi tu, te ne scongiuro», hi trobem la pura i alada *cantilena* que alterna amb les arriscades ascensions al registre més alt en les *cabalette* respectives, dificultat que cal resoldre amb la dolçor en l'atac i una cobertura del so que eviti els aguts forçats i fibrosos d'estofa verista.

Molt important és també el paper de Giovanna Seymour, cantat a l'estrena per la jove Elisa Orlandi, la carrera de la qual quedà estroncada, quan més prometia, en morir l'artista a l'edat de vint-i-tres anys. No és un paper de contralt ni de mezzo-soprano d'empenta, ans més aviat de *soprano limitato* com l'Adalgisa de la *Norma*. Ha de poder exhibir una gran varietat de colors i un fraseig de la màxima eloqüència. Més que a les seves intervencions solistes («Ella di me sollecita», *cavatina* d'entrada, o «Per questa fiamma indomita»), les millors oportunitats de lluïment les té al duo del primer acte amb el rei i en el gran duo del segon «Sul suo capo aggravavi un dio» amb la Bolena, on les reaccions anímiques dels personatges són reflectides per la música de manera corprenedora.

Filippo Galli, el gran baix del primer quart del segle XIX —que, però, debutava a Bolonya l'any 1804 com a tenor!— féu la seva

darrera gran creació amb l'Enrico VIII de l'*Anna Bolena*. En aquesta obra Donizetti no li exigeix grans *roulades* virtuosístiques, però sí un cant mòrbid i autoritari, capaç d'expressar-se amb elegància i amb un total domini de les *sfumature*. No té ària pròpiament dita i, els seus principals moments de lluïment, cal trobar-los en duos i concertants.

Smeton és un agraït paper de mezzo-soprano *en travesti* que pot distingir-se a bastament en la *romanza* «Deh! Non voler costringere» —que interromp, per cert, la reina en un insòlit efecte dramàtic— i l'ària «Ah! Parea che per incanto».

M. Cervelló

Giovanni Battista Rubini
(Saló dels Miralls del Gran Teatre del Liceu)

VACHERON CONSTANTIN

La plus ancienne manufacture d'horlogerie du monde,
Genève, depuis 1755.

GANDUIXER, 20
TELEFON 201 65 90

ROSA BISBE ART DISSENY
JOIERIA
BARCELONA

FIBLA CATALUNYA, 121
"GALERIAS LA AVENIDA"

Anna Bolena:
primera òpera del
Gran Teatre del Liceu

Quan es va inaugurar el Gran Teatre del Liceu, en la funció solemne del diumenge de Pasqua, 4 d'abril de 1847, curiosament el programa no presentava cap òpera, sinó un programa mixt que incloïa una obertura, ballets, una cantata i una obra de teatre, entre altres coses. El Liceu havia estat construït com a teatre alternatiu al vell local de la ciutat, el Teatre de la Santa Creu, més petit i en aquells moments bastant rònec, que era una sala on també alternaven els espectacles operístics amb altres gèneres, entre els quals sobresortia el teatre parlat. No és estrany, per tant, que arran de la construcció del Liceu es pensés d'organitzar-hi espectacles diversos i que no fos concebut d'entrada com a teatre només d'òpera, especialització que aniria adquirint anys més tard, especialment després de la Restauració.

De tota manera, l'òpera havia de tenir sempre un lloc important en el Liceu, i pocs dies després de la inauguració, el 17 d'abril de 1847, es posava en escena solemnement la primera òpera liceïsta: *Anna Bolena*, una òpera de Donizetti ja ben coneguda del públic barceloní, perquè s'havia fet ja al Teatre de la Santa Creu en dues temporades anteriors. La versió del Liceu tenia l'atractiu d'una protagonista molt estimada del públic d'aleshores: la soprano Manuela Rossi Caccia, que tot i el seu origen italià havia nascut a Barcelona, filla d'un matrimoni de cantants de l'antic Teatre de la Santa Creu. La Rossi Caccia, que havia tingut una carrera destacada que la va dur a diversos països d'Europa, va distingir-se especialment en aquesta *Anna Bolena* inaugural. El «Diario de Barcelona», en la crítica de la representació deia:

«Muy pocas cantatrices del sobresaliente mérito de la Sra. Rossi-Caccia han pisado la escena de los teatros de Barcelona de muchos años a esta parte. (...) Profesora consumada en el arte, sujeta la voz a todas las inflexiones, dando al canto buen colorido sin afectación, ora reduciendo su volumen o ya dándole expansión según lo requieran las situaciones. Expedita y limpia su garganta, se presta fácilmente para lucir su bella escuela y conocimien-

tos en el canto. Mostróse también buena actriz en el rondó final por la expresión, sentimiento y dignidad con que supo interpretar el pensamiento del compositor. Con estas calidades tan poco comunes, no podía menos la Sra. Rossi-Caccia de entusiasmar al público que diferentes veces la colmó de estrepitosos y merecidos aplausos y llamándola a la escena...»

La funció inaugural no sols va agradar per la interpretació de la diva italo-catalana i els seus companys d'equip, també ben lloats per la crítica, sinó pel vestuari i l'escenografia, creada pels mestres francesos Philastre i Cambon, que es van repartir els diferents quadres de l'obra:

«...Sobre todo la vista de Londres con el Támesis que la rodea, verdadera perspectiva de panorama, de un efecto admirable y fascinador. (...) El público pidió a voz en grito que saliera el pintor a las tablas donde recibió espontáneos y merecidos aplausos en premio de su talento.»

Anna Bolena va obtenir nombroses representacions en la temporada inaugural del Liceu i s'hi va tornar a representar uns quants anys després, la temporada 1861-1862. En total va sumar 21 representacions.

Després va venir el llarg període de decadència de les òperes belcantistes. Una per una, les grans creacions d'aquest repertori van anar-se enfonsant en l'oblit, amb molt poques excepcions: de fet, de Donizetti només va sobreviure *Lucia di Lammermoor* i *La Favorita*, a més d'alguna aparició ocasional de *Lucrezia Borgia* i de les dues òperes bufes més apreciades, *L'elisir d'amore* i *Don Pasquale*.

Anna Bolena va quedar oblidada, per tant, i ningú més no se'n recordava sinó era per citar-la com la primera òpera que havia presentat el Liceu en l'any inaugural.

Així van anar passant els anys i tota mena d'esdeveniments liceïstes: l'onada wagneriana, els èxits dels autors veristes, l'auge de l'òpera russa, els canvis de repertori i la guerra civil. Es va anar apropant la data màgica del centenari del teatre, i el seu responsable, l'aleshores empresari Joan Mestres i Calvet volia que la data fos commemorada adientment. Però ell no va arribar a presidir la temporada del centenari, perquè va ser substituït en l'empresa per Joan Fugarolas Arquer i Joan Antoni Pàmias.

Mentrestant s'havia intentat infructuosament trobar una partitura i les parts d'orquestra d'*Anna Bolena* per fer el que aleshores semblava un capritx impossible: ressuscitar per a l'escena del Liceu aquella oblidada òpera belcantista que havia estat la primera òpera del teatre.

Era director musical del Liceu, en aquells anys, el mestre Napoleone Annovazzi, un gran entusiasta de les recerques en el camp de la música antiga. El mestre Annovazzi passava les vacances habitualment a Menorca i se li va acudir de regirar els vells arxius del Teatre Principal de Maó, i hi va trobar, efectivament, la partitura de l'òpera donizettiana que havien buscat debades per tot arreu.

La nova empresa Arquer-Pàmias va poder muntar *Anna Bolena* amb un repartiment més que remarcable, malgrat que el paper principal es va haver de donar a una cantant poc versada en qüestions belcantistes: Sara Scuderi, que se'n va sortir, pel que sembla, amb dignitat, però sense poder donar relleu a l'encant líric especial que es desprèn del personatge, sobretot en la darrera escena.

En canvi, en el paper de Giovanna Seymour tenia al costat una futura gran especialista en rols belcantistes, la mezzo-soprano Giulietta Simionato, i en el paper d'Enrico VIII el que seria un dels millors baixos de la seva generació, Cesare Siepi. En el paper de Lord Rochefort va aparèixer un baríton català jove destinat també a una gloriosa carrera: Manuel Ausensi.

La representació d'*Anna Bolena* es va presentar plena de dificultats; ressuscitar una òpera com aquesta, amb tota la seva complexitat, i que no tenia tradició a la casa, va posar a prova els recursos humans del teatre. Només pels pèls es va aconseguir que veiés l'escena encara dintre de l'any 1947: la nit del 30 de desembre d'aquell any finalment s'alçava el teló davant del públic bastant indiferent que en aquella època no estava gens ni mica habituat a veure títols antics en escena.

El més curiós, però, va ser la reacció de la crítica davant un espectacle per al qual, en aquella època, no estaven preparats. La «Donizetti Renaissance» que avui dia coneixem no havia començat encara —de fet, aquesta resurrecció d'*Anna Bolena* al Liceu va ser una acció totalment precursora en aquest sentit.

ANNA BOLENA

TRAGEDIA LIRICA

IN DUE ATTI

di Felice Romani

DA RAPPRESENTARSI

NEL GRAN TEATRO DEL LICEO,

FILARMONICO DRAMMATICO BARCELLONESE

di S. M. Donna Isabella II

LA PRIMAVERA DI 1847.

BARCELLONA

Dalla tipografia di T. GORCHS

Strada del *Carmen* presso l' Università

—
APRILE DEL 1847

Portada d'Anna Bolena,
primera òpera representada en aquest Gran Teatre del Liceu

Al «Diario de Barcelona», el crític musical escrivia, expressant en el fons el seu rebuig:

«Todavía unos comentarios finales a *Anna Bolena*. Lo dicho de la originalidad de Donizetti: por tal partitura desfilan buen número de "conocidos" (saludamos más de una vez a Rossini). Su música podríamos decir —con la sola excepción del segundo cuadro del acto tercero— es un absurdo. Ella no comenta el drama. Más bien se ríe de él. Nuestros antepasados seguramente que se solazarían con sus "melodías". Cumplido el sentimental recuerdo de la conmemoración centenaria, que se deje en paz a *Anna Bolena*. "Requiescat in pace"».

El crític va fer alguns comentaris sobre els moments que li van semblar més destacats vocalment, però no va apreciar, pel que sembla, la gran ària final d'*Anna Bolena*, una de les millors pàgines de Donizetti en el camp de l'òpera romàntica. No es podia esperar gaire més, però, en una època en què s'havia debel·lat sistemàticament l'òpera italiana des de feia almenys dues generacions. L'hora de la recuperació donizettiana no havia sonat encara.

En el que més es va equivocar el crític va ser en el desig que s'oblidés de nou la partitura. Revitalitzada per Maria Callas, per Leyla Gencer, més tard per Montserrat Caballé i Joan Sutherland, i ara per Edita Gruberova, entre altres, *Anna Bolena*, tot i que no és l'obra mestra del compositor, figura entre els títols que l'esmentada «Donizetti Renaissance» ha col·locat fermament en el repertori internacional.

La història d'*Anna Bolena* al Liceu continua enguany, amb la versió que la gran soprano txeca Edita Gruberova ens ofereix i que sens dubte farà brillar un cop més algunes de les més atractives pàgines que Donizetti va compondre per a aquesta òpera.

Roger Alier

ANA BOLENA

REPARTO

<i>Enrique VIII rey de Inglaterra . . .</i>	CESARE SIEPI
<i>Ana Bolena, su esposa . . .</i>	SARA SCUDERI .
<i>Juana de Seymour, dama de Ana . . . . .</i>	GIULIETTA SIMIONATO
<i>Lord Rocheford, hèrmano de Ana . . . . .</i>	MANUEL AUSENSI
<i>Lord Ricardo Percy . . . .</i>	JOSÉ SOLER
<i>Smeton, paje y músico de la reina . . . . .</i>	CARMEN ANTIC
<i>Sir Hervey, oficial del rey . . .</i>	ARSENIO GIUNTA

La acción en Inglaterra en el año 1536

Maestro director

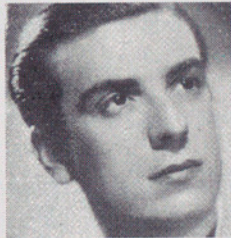
NAPOLEONE ANNOVAZZI

Coro general

Regidor de escena: A. Cardí Maestro del coro: J. Anglada

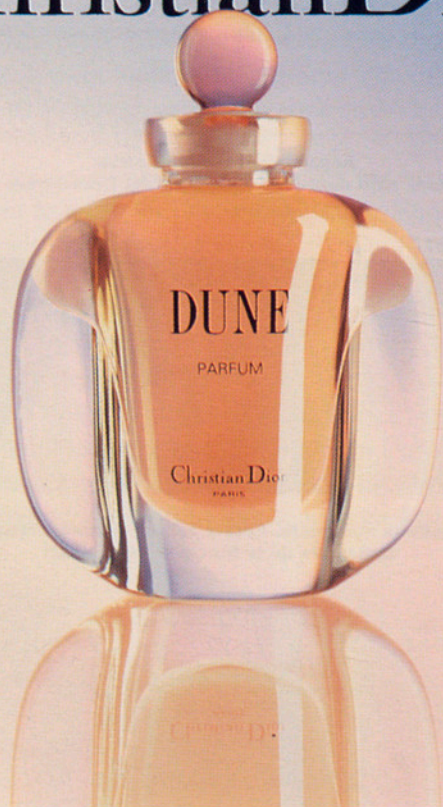
Muebles: Miró

Repertiment d'Anna Bolena,
representada amb motiu del Centenari del Gran Teatre del Liceu

Giulietta Simionato, Cesare Siepi i Manuel Ausensi,
intèrprets de la funció del Centenari

Christian Dior

Gaetano Donizetti (1797-1848)

Cronologia

- 1797 Neix el 29 de novembre a Bèrgam, cinquè fill d'una família de condició humil.
- 1806 Comença a freqüentar l'Escola de Caritat de Música, de Bèrgam, on trobaria com a professor Simone Mayr, un suport decisiu per a Donizetti, a qui també estimaria com a un fill tota la vida.
- 1813 Ingressa al conservatori de Bèrgam.
- 1815 Estudia al Conservatori de Bolonya amb Giovanni Battista Martini, fins l'any 1817, en un període en què escriu la primera òpera, *Pigmalione*.
- 1818 Estrena a Venècia d'*Enrico di Borgogna*.
- 1822 Estrena de *Zoraide di Granada*, el seu primer gran èxit, al Teatre Argentina de Roma.
- 1824 Es trasllada a Nàpols i després a Palerm, on és nomenat director del Teatre Carolino.
- 1828 Es casa a Roma amb Virginia Vasselli, que morirà nou anys després.
- 1830 Estrena, al Teatro Carcano de Milà, d'*Anna Bolena*, amb la qual comença una reputació de signe internacional.
- 1832 Primera representació, al Teatro de la Canobbiana de Milà, d'una obra mestra, *L'elisir d'amore*.
- 1833 Estrena de *Lucrezia Borgia* a La Scala de Milà.
- 1834 Primera representació de *Maria Stuarda* al San Carlo de Nàpols.
- 1835 Escriu en poc més d'un mes *Lucia di Lammermoor*, la seva obra cabdal, l'estrena de la qual té lloc, amb gran èxit, al San Carlo de Nàpols el 26 de setembre.
- 1836 Catedràtic de composició del Reial Col·legi de Música de Nàpols durant dos anys.
- 1837 Estrena de *Roberto Devereux* al San Carlo de Nàpols.
- 1838 Arriba a París i durant dos anys compon per als teatres de la capital francesa *La fille du régiment*, *Les Martyrs* (Poliuto en la versió italiana) i *La Favorita*.
- 1842 Estrena de *Linda di Chamounix* al Kärntnertheater de Viena, amb un èxit que li proporciona el nomenament de

- compositor de cambra i director dels concerts de l'emperador Ferran I.
- 1843 Torna a París i estrena *Don Pasquale* al Teatre Italià.
- 1844 Estrena al San Carlo de Nàpols de *Caterina Cornaro*, que havia de ser la seva última òpera.
- 1845 A París, té el primer atac de paràlisi cerebral progressiva, la qual cosa l'obliga a un sojorn perllongat a una casa de salut a Ivry.
- 1847 El mes de maig és traslladat a París i una consulta mèdica aconsella el retorn a Bèrgam, on arriba el 6 d'octubre i on s'allotja al domicili de la família Rota Bassani.
- 1848 La seva salut s'agreuja en els primers dies d'abril i després de moltes hores de sofriment mor el dia 8 d'abril. En el mateix any és estrenada al San Carlo de Nàpols *Poliuto* (versió italiana de *Les Martyrs*).
- 1875 Les despulles són traslladades a Santa Maria la Major, a Bèrgam, al costat de les del seu mestre i protector Simone Mayr.

L'estrena d'*Anna Bolena* tingué lloc al Teatro Carcano de Milà el 26 de desembre de 1830. L'obra s'imposà tot seguit, i arribà el 1831 a Londres i París, el 1832 a La Scala de Milà, el 1835 al Teatre Principal de Barcelona, el 1839 als Estats Units (Nova Orleans), el 1843 a Nova York i el 1847 al Covent Garden de Londres.

Anna Bolena fou la primera òpera representada en aquest Gran Teatre del Liceu, el 17 d'abril de 1847, amb Giovanna Rossi-Caccia, Carlota Maironi, Andrea Castellán, Manuel Rainou i la direcció de Marià Obiols. Durant el segle passat fou representada vint-i-una vegades i, després de molts anys d'absència, fou reposada en la temporada del centenari del Teatre, 1947-48, amb Sara Scuderi, Giulietta Simionato, José Soler, Cesare Siepi i la direcció de Napoleone Annovazzi. Després, fins aconseguir una xifra total de trenta-tres representacions (darrera vegada, el 7 de gener de 1982), ha estat programada les temporades 1971-72 (Vasso Papantoniou, Bianca Berini, Beniamino Prior, Maurizio Mazzieri i la direcció de Carlo Felice Cillario), 1974-75 (Milla Andrew, Janet Coster, John Sandor, Nicola Ghiuselev i la direcció de Gianfranco Masini) i 1981-82 (Montserrat Caballé/Françoise Garner, Alicia Nafé, Luis Lima, Cesare Siepi i la direcció d'Eugenio Marco).

PRESTIGE CRUISES

UNA
EXCLUSIVA

Costa
Cruceros

**GRAN CRUCERO
AL LEJANO
ORIENTE**

Buque: **DAPHNE**

Una nave de lujo

CRUCERO COMPLETO 103 DIAS

del 20/12/92 al 2/4/93

TRAYECTOS PARCIALES

ISRAEL-EGIPTO

YEMEN-INDIA

del 20/12/92 al 5/1/93

THAILANDIA-VIETNAM

HONG KONG-CHINA

JAPON-FILIPINAS

del 27/1/93 al 21/2/93

INDIA-MALDIVAS

SRI LANKA-THAILANDIA

MALASIA - SINGAPUR

del 5/1/93 al 27/1/93

FILIPINAS-INDONESIA

SEYCHELLES-KENIA

del 21/2/93 al 16/3/93

KENIA-YEMEN

EGIPTO-GRECIA

del 16/3/93 al 2/4/93

Informes y Reservas:

YBARRA y Cía. Agentes Generales de Costa Cruceros

o Rambla de Cataluña, 63. 08007 BARCELONA. Tel: 487.24 11

...y en todas las **AGENCIAS DE VIAJES**

Christian Dior

Black Moon Bagheera®:
el primer reloj
de perfil curvilíneo
de Christian Dior.

Swiss made. Registered design. Registered trademark.

Para Información y relación de concesionarios: Tel.: (91) 358 10 20

RICHARD BONYNGE (Director d'orquestra)

Va néixer a Sidney i començà els estudis al New South Wales Conservatorium, i els continuà a Londres. El 1954 es casà amb Joan Sutherland. Debutà com a director d'orquestra a Roma l'any 1962. Des d'aleshores ha dirigit als centres operístics i musicals més prestigiosos, dels quals cal destacar el Metropolitan de Nova York, Covent Garden de Londres, Australian Opera (Sidney), Teatro Colón de Buenos Aires, Festivals de Florència, Viena i

Edimburg, París, Roma, Munic, Hamburg, Madrid, Tokyo, Chicago, San Francisco, Toronto, Vancouver, Estocolm, etc. Va ser director de la Sutherland-Williamson Opera Company, director artístic de l'Òpera de Vancouver i director musical de l'Òpera d'Austràlia. Posseeix una discografia important i en aquest Gran Teatre ha dirigit *Norma*, *Lucia di Lammermoor*, *Lucrezia Borgia*, *Roberto Devereux* i *Maria Stuarda*.

GIANCARLO DEL MONACO (Director d'escena)

Fill del tenor Mario del Monaco, va néixer a Treviso i estudià a Lausana. De 1965 a 1968 treballà com a ajudant de direcció d'escena a Stuttgart i de 1968 a 1970 fou ajudant personal del director de la Staatsoper de Viena. El 1970 va debutar com a director d'escena. Fundà amb el seu pare el Festival de Montepulciano i ha estat director d'escena principal a Ulm, director general a Kassel, director del Festival de Mace-

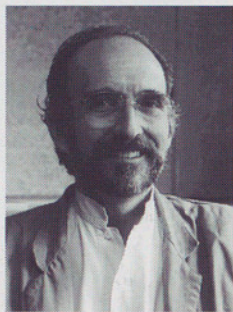

rata i, des de 1992, sobrintendent de l'Òpera de Bonn. Ha dirigit a la Staatsoper de Viena, Hamburg, Stuttgart, Berlín, Savonlinna, Budapest, Bregenz, Bonn, Houston i, recentment, a La Scala de Milà, Montpeller (*Les Huguenots*), Leipzig (*Il Trovatore*), i Metropolitan de Nova York (debut amb *La fanciulla del West*). Al Liceu ha dirigit *Samson et Dalila*, *Adriana Lecouvreur*, *Roberto Devereux* i *Maria Stuarda*.

RAMON B. IVARS (Escenografia i vestuari)

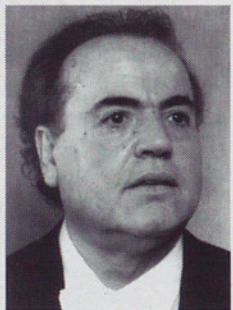
Des de 1972, any en què acabà els estudis a l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona, treballa com a escenògraf i director dins l'àmbit del teatre, el cinema i la televisió. Ha rebut en tres ocasions el premi al millor muntatge del Festival Internacional de Teatre de Sitges i l'any 1988 guanyà el Premi Nacional d'Escenografia de la Generalitat de Catalunya. Les col·laboracions dins el món del cinema abracen més de quaran-

ta pel·lícules. Al teatre, ha treballat amb directors com Francesc Nel·lo, Adrià Gual, Iago Pericot, Antoni Chic, John Strasberg, etc.. Per encàrrec del Gran Teatre del Liceu, ha fet l'escenografia de *Roberto Devereux*, *La Traviata* i *Maria Stuarda* i els ballets *Concerto* i *Yerma*. Ha fet l'escenografia i vestuari de *Don Quixote* per a la Deutsch Staatsoper Berlín, i el vestuari de la cerimònia dels Jocs Paralímpics Barcelona '92

ROMANO GANDOLFI (Director del cor)

Es diplomà en composició i piano al Conservatori Arrigo Boito de Parma. Des de 1984 és assessor artístic i director del Cor del Gran Teatre del Liceu. Ha treballat com a director de cor al Teatro Colón de Buenos Aires i a La Scala, col·laborant amb Herbert von Karajan, Leonard Bernstein, Carlo Maria Giulini, etc. Ha col·laborat en les gravacions d'òperes verdianes dirigides per Claudio Abbado (Deutsche Grammophon), i amb Riccardo Muti (Decca). Des de 1970 alterna la direcció coral amb

la direcció d'orquestra. Al Gran Teatre del Liceu ha dirigit *Faust*, *Nabucco*, *La Gioconda*, *Andrea Chénier*, *Requiem* de Verdi, *Les Noces* de Stravinsky, etc. Ha enregistrat, per al segell Decca, la *Petite messe solennelle* de Rossini, amb Mirella Freni, Lucia Valentini-Terrani, Luciano Pavarotti, Ruggero Raimondi i el cor de cambra de La Scala, i *Cors romàntics* i *12 Lieder* de Schubert, amb Lucia Popp, Ernesto Palacio, el cor de cambra i instrumentistes de La Scala (Fonit Cetra).

ANDRÉS MÁSPERO (Subdirector del cor)

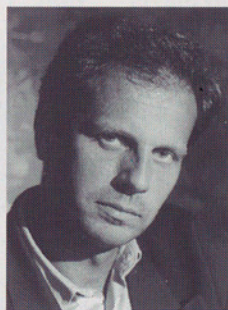
Començà els estudis musicals al seu país, Argentina. El 1976 fou nomenat director del Coro Estable del Teatro Argentino de La Plata i de 1978 a 1982 féu la mateixa tasca al Teatro Municipal de Rio de Janeiro. Des de l'any 1982 dirigí, durant tres temporades, el cor del Teatro Colón de Buenos Aires. L'any 1988 aconseguí un Master a la Univesitat Catòlica de

Washington, ciutat on actuà també com a pianista al Kennedy Center i el 1989 fou director de cor a la Summer Opera. Durant 1988-90 fou director d'IAVE (Iberoamerican Vocal Ensemble) i la temporada 1990-91, director del cor de la Dallas Opera. Des de la temporada 1990-91 és subdirector del Cor del Gran Teatre del Liceu.

ALBERT DOHMEN (Enrico VIII)

Nasqué l'any 1956 a Krefeld (Alemanya). De 1970 a 1974 estudià l'oboè a Essen i el 1976 guanyà un primer premi al Concurs de Cant de Berlín. De 1977 a 1984 cursà estudis de cant en privat. Durant la temporada 1984-85 va pertànyer a la Deutsche Oper am Rhein de Düsseldorf. Des de 1986 és membre de l'Hessische Staatstheater de Wiesbaden i ha actuat com a convidat a molts escenaris i sales de concert: Hamburg,

Schwetzingen, Viena, Stuttgart, Estocolm, Copenhagen, Göteborg, Torí, Colònia, Berlín, El Caire, Catània, Salzburg, Roma, Verona, Tokyo, Atenes, Macerata, Amsterdam, Praga, Sevilla, Brussel·les, etc. El 1989 féu el debut discogràfic amb el Missatger dels esperits (*Die Frau ohne Schatten*) amb Georg Solti i la Filharmònica de Viena. Debutà en aquest Gran Teatre la temporada 1990-91 amb *Les Noces* de Stravinsky.

EDITA GRUBEROVA (Anna Bolena)

Neix a Bratislava. Després de sis anys d'estudi de cant al Conservatori, debutà al Teatre Nacional de la mateixa ciutat amb Rosina (*Il barbiere di Siviglia*). Després de dos anys de contractes a Eslovènia, l'any 1970 passà a formar part de la Staatsoper de Viena. Inicià la carrera internacional interpretant Zerbinetta (*Ariadne auf Naxos*) a Viena sota la direcció de Karl Böhm. A partir d'aleshores ha estat invitada per tots els teatres

més importants del món. També ha enregistrat un gran nombre de discs i ha fet nombroses filmacions d'òperes. En aquest Gran Teatre del Liceu ha intervingut, abans de les d'enguany, en dinou representacions i un recital: 1977-78 Konstanze (*Die Entführung aus dem Serail*), 1985-86 Violetta (*La Traviata*), 1986-87 Lucia di Lammermoor, 1989-90 Zerbinetta (*Ariadne auf Naxos*) i 1990-91 Elisabetta (*Roberto Devereux*).

CHRISTINE WEIDINGER (Anna Bolena) (Dia 29)

Va néixer a Phoenix, Arizona, i es distingí a les Metropolitan Opera Auditions de 1972; debutà en aquell teatre l'any següent amb Musetta (*La Bobème*) i cantà tot seguit una de les protagonistes de *Hänsel und Gretel* i molts altres papers. Des que va romandre uns anys a Bielefeld, la seva carrera es desenvolupa especialment a Europa, on ha cantat a Viena, Milà, Berlín, Hamburg, Frankfurt, Colònia, Marsella, Monte-Carlo, Venècia, Bolonya, Lisboa, Bil-

bao, Granada, etc. A La Scala de Milà debutà amb Vitellia (*La clemenza di Tito*) i hi tornà amb Elettra (*Idomeneo*). També actua sovint als EUA, Canadà, Xile i Veneçuela. En aquest Gran Teatre del Liceu ha interpretat Glauce (*Medea*), Inez (*L'Africaine*), Musetta (*La Bobème*), Nedda (*Pagliacci*), Aménai-de (*Tancredi*), Elisabetta (*Roberto Devereux*) i la protagonista de *Maria Stuarda*, amb un total de vint-i-dues representacions.

EUGENIE GRUNEWALD (Giovanna Seymour)

Estudià al Opera/Music Theatre Institute de New Jersey i a la Universitat d'Ohio. Va rebre una

beca de la Fundació Clarisse B. Kampel i l'any 1990 guanyà el primer premi en el Concurs Internacional Enrico Caruso, amb Giulietta Simionato en el jurat. Entre els punts més destacats de la seva carrera hom po-

dria esmentar Joana d'Arc (*La donzella d'Orleans*) amb l'Opera Orchestra de Nova York, Azu-

cena (*Il Trovatore*) a Austin, Fenena (*Nabucco*) a Hartford, *The Saint of Blecker Street* a

Washington, *Amahl* a Nova York i Washington, Amneris (*Aida*) a Miami i Austin, *Requiem* de Verdi al Carnegie Hall de Nova York, Erda (*Siegfried*) a Kansas City, Alhora canta també en concert i

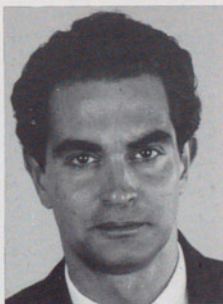
recital. Amb aquestes actuacions a *Anna Bolena* debuta a Barcelona.

STEFANO PALATCHI (Lord Rochefort)

Nasqué a Barcelona, on féu els estudis de cant amb Maia Mayska i els completà amb

Jaume Francisco Puig, Gino Bechi i Ettore Campogalliani. Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 1985-86 i des d'aleshores ha intervingut en cent cinc representacions, amb un progrés constant;

és considerat com un dels nostres cantants joves amb un futur més esperançador. En

aquest Gran Teatre ha destacat en els papers com els de Rei Ferran (*Cristóbal Colón*), Crespel

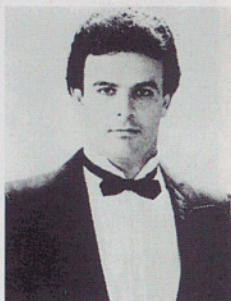
(*Les contes d'Hoffmann*), Podestà (*Una cosa rara*), Don Basilio (*Il barbiere di Siviglia*), Colline (*La Bobème*) i Talbot (*Maria Stuarda*). Des de 1988 canta també a altres teatres de l'Estat espanyol i a

l'estranger. La temporada 1991-92 debutà al Teatro Colón de Buenos Aires.

FERNANDO DE LA MORA (Lord Riccardo Percy)

Aquest tenor mexicà féu el debut professional l'any 1986 i el 1987 ja cantà per primer cop als EUA, a San Francisco, com a protagonista de *Roméo et Juliette*, i inaugurarà la temporada de Mèxic amb Cavaradossi (*Tosca*). La temporada 1988-89 cantà per primera vegada a Europa, *La Traviata* i *Faust* a Colònia, i tornà a San Francisco amb *La Bobème*. La temporada 1989-90 debutà al Teatro alla Scala de Milà amb

La Traviata i a l'Òpera de Viena. Després ha interpretat el *Requiem* de Verdi amb La Scala a Moscou, *Rigoletto* a Bolonya i Mèxic, *Roberto Devereux* a Nova York, *Faust* a París i a Pittsburgh, *L'elisir d'amore* al Covent Garden de Londres, etc. Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 1990-91 com a protagonista de *Roberto Devereux* i tornà en el cicle següent amb Nemorino (*L'elisir d'amore*).

ITXARO MENTXACA (Smeton)

Nasqué a Lekeitio (Biscaia) i començà una vocació musical al cor Itxas-Soinua. El 1983 es traslladà al Conservatori de Bordeus, on estudià amb Monique Florence. Rebé alguns guardons importants i col·laborà amb l'Orquestra d'Euskadi, la Simfònica de Bilbao, la Municipal de València, l'Orquestra de Bordeus i els Virtuosos de Moscou. Amb aquests darrers interpretà la *Missa de la Coro-*

nació de Mozart a la Sala Pleyel de París. L'any 1989 debutà al Gran Teatre del Liceu amb Beatriz Enríquez (*Cristóbal Colón*) i la mateixa temporada també interpretà els papers de Dorabella (*Così fan tutte*) i Nicklausse (*Les contes d'Hoffmann*). Darre-rament ha cantat, òperes i concerts, a Bilbao, València (protagonista de *La Cenerentola*), Madrid i Barcelona.

Casa fundada el 1886

Major de Sarrià, 57
Tel. 203 07 14

Pl. de Sarrià, 9 i 10
Tel. 203 04 73

08017 Barcelona

LA SIBÈRIA
PELLETERIA

Rbla. de Catalunya, 15
Tel. 317 05 83
Barcelona

Ganduxer, 44
Tel. 200 63 60
Barcelona

Contenido argumental

Lugar de acción: Inglaterra (Windsor y Londres)

Época: 1536

Enrico VIII, enamorado de Giovanna Seymour, quiere desembarazarse de su esposa Anna Bolena. El regreso de Percy, antiguo amor de la reina, da al rey la oportunidad de acusar a Anna de adulterio siendo juzgada y condenada a muerte.

ACTO I

Castillo de Windsor, estancias de la reina

Los cortesanos sospechan que el rey Enrico VIII tiene un nuevo amor. Las sospechas no están equivocadas, porque el rey querría repudiar a su esposa, Anna Bolena, para poder unirse con Giovanna Seymour. Llega Giovanna y poco después lo hace la reina, que pide al paje Smeton que cante una canción, cuyo texto, que habla de una alegría fingida, turba el ánimo de Anna. Giovanna, que adivina los motivos de esta turbación, se siente confusa y tratando de evitar la mirada de la reina, la acompaña a sus habitaciones. Giovanna vuelve seguidamente para encontrarse con el rey, a quien confiesa que se siente culpable y que de ningún modo quiere proseguir unas relaciones que serán la causa de la desgracia de la reina, pero Enrico insiste e incluso le promete el trono.

Castillo de Windsor, el parque

El proyecto del rey es el siguiente: Anna Bolena, antes de casarse, había tenido unos amoríos con Lord Riccardo Percy. Para alejar a aquel rival, el rey decretó su destierro, pero ahora ha anulado aquella sentencia y ha permitido que el exiliado vuelva a la corte. Al acercar de nuevo a Anna y Percy, el rey piensa que, en un momento u otro, caerán en la tentación y darán lugar a un escándalo, que él aprovechará para repudiar a la reina.

Percy ha llegado a Inglaterra y, en el parque del castillo, encuentra a Rochefort, hermano de la reina. Después de informarle del indulto, le pregunta por Anna y deduce que la reina no es feliz.

Llegan cazadores, pajes, escuderos y, finalmente, lo hacen el rey y la reina. Entonces tiene lugar el reencuentro entre la pareja real y Percy. Anna tiene una gran sorpresa y le cuesta mucho ocultar la emoción. El rey da la bienvenida al repatriado y todos comentan en voz baja la complacencia del soberano, detrás de la cual sospechan se oculta algún turbio designo.

Rochefort aconseja a Percy que sea discreto. El rey, que se ha dado cuenta de la situación, hace un aparte con Hervey, su hombre de confianza, y le da instrucciones para poder causar la perdición de Anna y Percy. Después la reina se va con sus damas y Enrico lo hace con los cazadores.

Gabinete del castillo que lleva al interior de las habitaciones de la reina

El paje Smeton, enamorado en secreto de la reina, entra en el gabinete con el propósito de restituir a su lugar un retrato de Anna, pero el ruido de unos pasos le obliga a ocultarse detrás de una cortina.

Llegan Anna y su hermano. Rochefort ha preparado una entrevista entre su hermana y Percy, a pesar de las protestas de ella, que juzga el encuentro como muy imprudente. Pero Rochefort insiste, diciéndole que ha de compadecerse de quien tanto la quiere.

Cuando llega Percy, el encuentro es muy agitado. Anna le suplica que se haga cargo de las circunstancias y que no mancille su honor de esposa. Al verse rechazado, Percy, desesperado, quiere quitarse la vida, pero el gesto es evitado por Smeton, que no puede contenerse y sale de su escondrijo. También Rochefort vuelve repentinamente y anuncia la llegada del rey. El encuentro ha sido espionado por Hervey, siguiendo las órdenes del soberano. El rey ve cómo sus propósitos podrán cumplirse, pero entonces sucede algo totalmente imprevisto. Smeton, sin querer, deja caer el retrato de la reina que llevaba con él. Esto deja perplejos a todos los presentes y de una manera especial a Percy, ya que cree que la reina le ha rechazado porque ya amaba a otro hombre. Los cortesanos adivinan que una gran traición ha sido consumada y que la reina inocente tendrá que sufrir una injusta condena a muerte.

ACTO II

Lugar que da a las habitaciones en que Anna está custodiada

Las damas comentan la triste suerte de Anna. Llega la reina y a continuación Hervey con la orden de que las damas abandonen este lugar. Anna se despide de ellas. Entra Giovanna Seymour, que viene muy abatida, porque ha de comunicar a Anna la voluntad del rey: sea como sea quiere romper el vínculo que la une a ella, pero está dispuesto a perdonarle la vida si se confiesa culpable de adulterio. Anna, indignada, rechaza la proposición y Giovanna le dice que el rey se lo aconseja y también que le ruega que lo haga la mujer que Enrico ha destinado al trono. Anna pregunta quién es esta mujer y Giovanna confiesa que es ella misma; la ambición del trono ha podido más que cualquier otra cosa. Anna la rechaza, pero al mismo tiempo la perdona.

Vestíbulo de la sala en que está reunido el tribunal

Los cortesanos comentan el curso del juicio. El rey y Hervey cambian impresiones sobre la marcha de los acontecimientos; han conseguido que Smeton, creyendo salvar a Anna y a Percy, se haya acusado a sí mismo. Llegan la reina y Percy y aunque el soberano quiere evitar el encuentro, ella consigue que escuche, imperturbable, sus súplicas. Entonces Percy, en un desesperado intento de salvar a Anna, declara que estaba casado en secreto con ella antes de que Enrico la desposase, sin considerar que la ley condena con la pena de muerte el delito de bigamia. Perdidos los dos, tienen al menos el consuelo de saber que siempre se han querido. El rey, enfurecido por la alegría que observa en el rostro de los inculpados, les increpa con dureza. Cuando Anna y Percy han sido conducidos ante el tribunal, llega Giovanna, que intercede en favor de la reina, ahora rival, pero de la que siempre había sido amiga.

Atrio de la prisión de la Torre de Londres

La reina y sus «cómplices» han sido condenados a muerte. El rey perdona a Percy y a Rochefort, pero ellos rehúsan vivir si la reina, inocente, ha de morir. Cuando entra Anna, entre el delirio y la lucidez, consuela a sus damas, cree vivir el momento de su boda con el rey o unos instantes de felicidad con Percy. Hervey llega para conducir a la reina y a los otros tres condenados al cadalso y Anna entona una plegaria, a la que se unen Percy, Rochefort y Smeton. El golpe más duro que ha de sufrir Anna, sin embargo, no es la muerte, sino tener que oír la gran alegría de la ciudad que celebra los esponsales de Enrico VIII y Giovanna Seymour.

Prima voce.

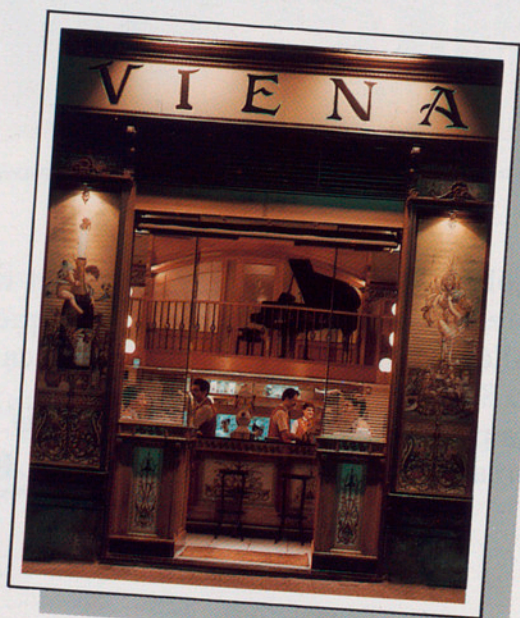
CRONOMETRO ROLEX DAY-DATE EN ORO DE 18 QUILATES. ESFERA Y BISEL ENGARZADOS DE BRILLANTES.

Oro Rolex. El metal más precioso y el reloj más preciso. Al unísono, en una joya que va más allá del tiempo. Una forma única de brillar. El latido más exclusivo. Música para quienes entienden el idioma de los símbolos.

ROLEX
of Geneva

J. ROCA Joyero. Paseo de Gracia, 18. BARCELONA
Boutique Diagonal, 580. BARCELONA

Per
fer un tast
no cal perdre
l'estil

Gabriel Disseny

Rambla dels Estudis, 115

Per menjar bé, bo i ràpid.

Gaetano Donizetti (1797-1848)

Cronología

- 1797 Nace el 29 de noviembre en Bérgamo, quinto hijo de una familia de humilde condición.
- 1806 Empieza a frecuentar la Escuela de Caridad de Música, de Bérgamo, donde encontraría como profesor a Simone Mayr, un apoyo decisivo para Donizetti, a quien también querría como a un hijo toda la vida.
- 1813 Ingresa en el Conservatorio de Bérgamo.
- 1815 Estudia en el Conservatorio de Bolonia con Giovanni Battista Martini, hasta 1817, en un período en el que escribe su primera ópera, *Pigmalione*.
- 1818 Estreno en Venecia de *Enrico di Borgogna*.
- 1822 Estreno de *Zoraide di Granada*, su primer gran éxito, en el Teatro Argentina de Roma.
- 1824 Se traslada a Nápoles y después a Palermo, donde es nombrado director del Teatro Carolino.
- 1828 Se casa en Roma con Virginia Vasselli, que morirá nueve años después.
- 1830 Estreno, en el Teatro Carcano de Milán, de *Anna Bolena*, con la que empieza una reputación de signo internacional.
- 1832 Primera representación, en el Teatro de la Canobbiana de Milán, de una obra maestra, *L'elisir d'amore*.
- 1833 Estreno de *Lucrezia Borgia* en La Scala de Milán.
- 1834 Primera representación de *Maria Stuarda* en el San Carlo de Nápoles.
- 1835 Escribe en poco más de un mes *Lucia di Lammermoor*, su obra capital, cuyo estreno tiene lugar, con gran éxito, en el San Carlo de Nápoles el 26 de septiembre.
- 1836 Catedrático de composición del Real Colegio de Música de Nápoles durante dos años.
- 1837 Estreno de *Roberto Devereux* en el San Carlo de Nápoles.
- 1838 Llega a París y durante dos años compone para los teatros de la capital francesa *La fille du régiment*, *Les Martyrs* (*Poliuto* en la versión italiana) y *La Favorita*.
- 1842 Estreno de *Linda di Chamounix* en el Kärntnertheater de Viena, con un éxito que le proporciona el nombramiento

- de compositor de cámara y director de los conciertos del emperador Fernando I.
- 1843 Regresa a París y estrena *Don Pasquale* en el Teatro Italiano.
- 1844 Estreno en el San Carlo de Nápoles de *Caterina Cornaro*, que sería su última ópera.
- 1845 En París, tiene el primer ataque de parálisis cerebral progresiva, lo que le obliga a una prolongada estancia en una casa de salud en Ivry.
- 1847 En el mes de mayo es trasladado a París y una consulta médica aconseja el regreso a Bérgamo, a donde llega el 6 de octubre y en donde se aloja en el domicilio de la familia Rota Basoni.
- 1848 Se agrava su salud en los primeros días de abril y, después de muchas horas de sufrimiento, muere el día 8 de abril. En el mismo año se estrena en el San Carlo de Nápoles *Poliuto* (versión italiana de *Les Martyrs*).
- 1875 Sus restos son trasladados a Santa María la Mayor, en Bérgamo, al lado de los de su maestro y protector Simone Mayr.

El estreno de *Anna Bolena* tuvo lugar en el Teatro Carcano de Milán el 26 de diciembre de 1830, con Giuditta Pasta (Anna Bolena), Elisa Orlandi (Giovanna Seymour), Giovanni Battista Rubini (Percy) y Filippo Galli (Enrico VIII). Parece que el éxito rotundo de esta primera representación fue debido, en buena parte, a la actuación de los cantantes. La obra, no obstante, se impuso seguidamente, llegando en 1831 a Londres y a París, en 1832 a La Scala de Milán, en 1835 al Teatro Principal de Barcelona, en 1839 a los Estados Unidos (Nueva Orleans), en 1843 a Nueva York y en 1847 al Covent Garden de Londres.

Anna Bolena fue la primera ópera representada en este Gran Teatre del Liceu, el 17 de abril de 1847, con Giovanna Rossi-Caccia, Carlota Maironi, Andrea Castellán, Manuel Rainou y la dirección de Marià Obiols. Durante el siglo pasado fue representada veintiuna veces y, después de muchos años de ausencia, fue repuesta en la temporada del centenario del Teatro, 1947-48, con Sara Scuderi, Giulietta Simionato, José Soler, Cesare Siepi y la dirección de Napoleone Annovazzi. Después, hasta conseguir una cifra total

de treinta y tres representaciones (última vez el 7 de enero de 1982), ha sido programada en las temporadas 1971-72 (Vasso Papantoniou, Bianca Berini, Beniamino Prior, Maurizio Mazzieri y la dirección de Carlo Felice Cillario), 1974-75 (Milla Andrew, Janet Coster, John Sandor, Nicola Ghiuselev y la dirección de Gianfranco Masini) y 1981-82 (Montserrat Caballé/Françoise Garner, Alicia Nafé, Luis Lima, Cesare Siepi y la dirección de Eugenio Marco).

A n n a   B o l e n a

1 e r .   A C T E

Le roi Enrico VIII souhaite répudier sa femme, Anna Bolena pour épouser Giovanna Seymour, son nouvel amour. La reine est triste et Giovanna se doute bien de ce qui l'afflige. Au cours d'un rendez-vous avec le roi, Giovanna lui avoue qu'elle se sent coupable et qu'elle préfère rompre cette liaison qui cause tant de chagrin à la reine mais Enrico insiste et lui promet le trône.

Enrico fait revenir Percy, un ancien amour de la reine, avec l'espoir de les surprendre en galant entretien et d'avoir ainsi enfin le prétexte pour répudier Anna. Lorsque Percy se présente devant le couple royal, Anna s'efforce en vain de dissimuler son émoi. Le roi lui donne la bienvenue devant les courtisans qui se doutent bien que cette amabilité est feinte et cache de troubles desseins. A l'écart, le roi donne des instructions à son homme de confiance, Hervey, pour hâter la perte d'Anna et de Percy.

Smeton, un page qui aime la reine en secret, entre dans les appartements royaux pour remettre à sa place un portrait d'Anna. Il entend des pas et se cache. Rochefort, le frère de la reine, a préparé un rendez-vous entre celle-ci et Percy. La rencontre entre les deux anciens amants est orageuse: Anna repousse Percy et le supplie de respecter son honneur, au grand désespoir de ce dernier. Le roi fait soudain son apparition pour surprendre les deux jeunes gens qui -pense-t-il- seront ainsi définitivement perdus. D'effroi, Smeton en laisse tomber le portrait de la reine. Percy s'aperçoit alors de sa présence et croit qu'Anna l'a repoussé parce qu'elle en aime un autre. Trahie de toutes parts, Anna devra rendre compte de ses actes.

2 è m e   A C T E

Anna prend congé de ses suivantes lorsque Giovanna, très abattue, se présente pour lui annoncer la volonté du roi: leur union sera rompue mais elle sera pardonnée si elle se déclare coupable d'adultère. Indignée, Anna s'y refuse et Giovanna finit par lui avouer qu'Enrico lui a promis le trône. Anna la repousse mais lui pardonne.

Le roi et Hervey harcèlent Smeton qui finit par se déclarer coupable. Enrico écoute sans broncher les supplications de la reine tandis que Percy, dans un effort désespéré pour sauver Anna, prétend l'avoir épousée en secret avant ses nocés avec Enrico, oubliant que la loi condamne les bigames à la peine de mort. Le roi semonce cruellement les deux jeunes gens avant qu'ils ne soient conduits devant le tribunal où Giovanna s'efforce en vain d'intercéder en faveur de sa reine.

La reine et ses «complices» sont condamnés à mort. Le roi pardonne Percy et Rochefort qui refusent leur grâce si leur reine innocente doit mourir. Dans son cachot de la Tour de Londres, Anna, passant tour à tour du délire à la lucidité, console ses suivantes et croit revivre le moment de ses nocés avec le roi ou quelques instants de bonheur en compagnie de Percy. Hervey entre pour mener la reine et les trois autres condamnés vers l'échafaud. Anna entonne une prière que reprennent à l'unisson Percy, Rochefort et Smeton. Brisée par la douleur, Anna s'achemine vers l'échafaud tandis que la ville, débordante d'allégresse, fête les nocés d'Enrico VIII et de Giovanna Seymour.

Anna Bolena

ACT I

King Enrico VIII wishes to divorce his wife Anna Bolena in order to marry Giovanna Seymour, his new love. The Queen is troubled and Giovanna thinks she knows the reason for this. Speaking to the King, she confesses that she feels responsible and that she does not want to continue a relationship that will cause the Queen distress but Enrico insists and promises her the throne.

Enrico has authorized the return of Percy, one of Anna's former lovers, in the hope that , at some time or other, they will fall into temptation and will cause a scandal that he will be able to take advantage of and divorce the Queen. When the royal couple and Percy meet, Anna tries to hide her emotion and the King welcomes the man he has recalled from exile. The courtiers, however, suspect that behind all this there is some obscure plan. The King instructs Hervey, his counsellor, to watch Percy's behaviour with the Queen to bring about their downfall.

The page Smeton, who is secretly in love with the Queen, enters the Queen's private apartments to put back in its place a miniature of Anna but the sound of approaching footsteps make it necessary for him to hide. Rochefort has arranged a meeting between his sister and Percy. When it takes place, the meeting is full of emotion. She asks him not to tarnish her honour as a wife and he loses all hope when he is rejected. The King has ordered for them to be spied on. He suddenly appears and sees how his plan can be accomplished. At that moment Smeton involuntarily drops the miniature of the Queen and Percy thinks that Anna has rejected him because she now has another lover. An act of high treason has taken place and the Queen will have to pay the consequences.

ACT II

Anna says goodbye to her ladies-in-waiting and Giovanna arrives dismayed to tell the Queen what Enrico has decided. He wants to divorce her but he will pardon her if she confesses to the crime of adultery. Anna indignantly rejects the proposal. Giovanna

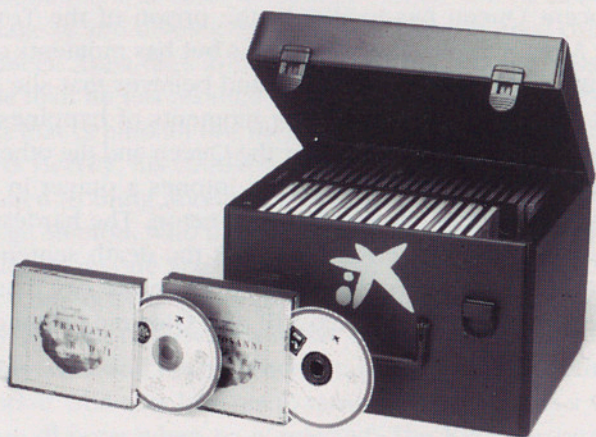
confesses that she is the woman that Enrico has chosen for the throne. Anna rejects her but at the same time she forgives her. The King and Percy have managed to persuade Smeton to admit his guilt. Enrico listens impassively to the Queen's pleas and Percy, in a desperate bid to save Anna, declares that he was secretly married to her before Enrico married her. They did not think that the law punished the crime of bigamy with the death penalty. The King reproaches them both harshly. When Anna and Percy are led before the court, Giovanna intercedes before the King on behalf of the Queen.

The Queen and her accomplices have been sentenced to death. The King pardons Percy and Rochefort but they refuse to live if the innocent Queen has to die. In the prison of the Tower of London, Anna, who has lost her senses but has moments of lucidity, comforts her ladies-in-waiting and believes that she is reliving her wedding with the King or moments of happiness with Percy. Hervey arrives to accompany the Queen and the other three condemned to the scaffold and Anna intones a prayer in which she is joined by Percy, Rochefort and Smeton. The hardest blow that Anna has to suffer, however, is not the death sentence but having to hear the expressions of great joy in the city that is celebrating the marriage of Enrico VIII and Giovanna Seymour.

COL·LECCIÓ

ÒPERA

Li oferim
les millors òperes
i els millors intèrprets

23 òperes completes en 50 discs compactes

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Informi-se'n a qualsevol oficina a partir del dia 16 de Novembre

Discografia

La present discografia només inclou les versions íntegres. Els personatges són esmentats en l'ordre següent: Anna Bolena, Giovanna Seymour, Lord Riccardo Percy i Enrico VIII. A continuació l'orquestra, el cor i el director.

Maria Callas, Giulietta Simionato, Gianni Raimondi, Nicola Rossi Lemeni. Scala de Milà. Dir.: Gianandrea Gavazzeni. 1957. MELODRAM.

Leyla Gencer, Giulietta Simionato, Aldo Bertocci, Plinio Clabassi. Radio-Televisione Italiana. Dir.: Gianandrea Gavazzeni. 1958. MELODRAM.

Leyla Gencer, Patricia Johnson, Juan Oncina, Carlo Cava. Festival de Glyndebourne. Dir.: Gianandrea Gavazzeni. 1965. FOYER.

Elena Suliotis, Marilyn Horne, Plácido Domingo, Carlo Cava. Dir.: Henry Lewis. 1966. LEGATO CLASSICS.

Elena Suliotis, Marilyn Horne, John Alexander, Nicolai Ghiaurov. Òpera de Viena. Dir.: Silvio Varviso. 1969. DECCA.

Beverly Sills, Shirley Verrett, Stuart Burrows, Paul Plishka. Simfònica de Londres, John Alldis. Dir.: Julius Rudel. 1973. EMI.

Joan Sutherland, Suzanne Mentzer, Jerry Hadley, Samuel Ramey. Welsh National Opera. Dir.: Richard Bonynghe. 1987. DECCA.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Dimarts, 10 de novembre, a les 21 h.

GRANS MESTRES DEL «LIED» ROMÀNTIC Espanya en el «Lied» del romanticisme alemany

Felix Mendelssohn, Max Bruch,
Richard Strauss, Robert Schumann, Johannes
Brahms i Hugo Wolf

Solistes

Gabriele Rossmanith, *soprano*
Robert Gambill, *tenor*
Thomas Mohr, *baríton*

Piano

Cord Garben

En col·laboració amb el
Goethe-Institut/ Institut Alemany de Barcelona

Venda de localitats: De 8 a 20 h. (dissabtes de 8 a 13 h.)

Venda dia funció: De 8 h. fins inici funció (festius, d'11 a 13,30 h. i de 16 h.
fins inici funció) Rambla Caputxins, 61. Tel. 412 35 32 / 412 19 03

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
SANT PAU 1 BIS. 08001 BARCELONA. TEL. 412 35 32 - 412 19 03. FAX: 412 11 98

Notes importants

En atenció als artistes i al públic en general, es prega la màxima puntualitat: no es permetrà l'entrada a la sala un cop començada la representació, ni verificar enregistraments, fotografies o filmar escenes de cap mena.

El Consorci del Gran Teatre del Liceu, si les circumstàncies ho reclamen, podrà alterar les dates, els programes o els intèrprets anunciats en aquest programa.

En compliment d'allò que disposa l'Article 92 del Reglament d'Espectacles, és prohibit de fumar als passadissos; hom ha d'utilitzar el saló del 1r pis i el vestíbul de l'entrada.

Accés pel carrer Sant Pau, núm. 1, bis, d'ús exclusiu per a minusvàlids. Tel. 318 91 22.

Portada:

Maurici Vilomara (1848-1930). Esbós escenogràfic per a l'acte segon de *Carmen*, de Bizet: La Taberna de Lilas Pastia.

Gran Teatre del Liceu, atribuït a la producció del 1888, any de l'Exposició Universal de Barcelona. Arxiu del Centre d'Investigació, Documentació i Difusió de l'Institut del Teatre.

Programes: Art-Co/2000

Disseny: Hernando Asociados

FUNDACIÓ
GRAN TEATRE DEL
L I C E U

La Fundació privada Gran Teatre del Liceu s'ha creat amb una finalitat bàsica, que és la d'estimular les empreses del sector privat perquè contribueixin a la promoció i difusió de la Cultura, tal com és norma als països més desenvolupats.

En aquest sentit, les empreses que formen el primer Patronat i les que s'han anat adherint a la nova Fundació, ja sigui com a Protectores, Col·laboradores o Cooperadores, entenem que la societat catalana d'avui no pot desentendre's de la sort d'una institució tan arrelada a la vida cultural de Barcelona i tan representativa de la vida musical de Catalunya com és el Gran Teatre del Liceu.

Cal conservar i enfortir aquest llegat cultural, creat fa més de 150 anys sense cap altre impuls que no fos el que procedia d'una imparable il·lusió col·lectiva. Deixar ara el futur del Liceu a l'exclusiva responsabilitat de les institucions públiques equivaldria a una mena de deserció.

Per això us demanem que, en la mesura de les vostres possibilitats, us incorporeu a la tasca que ens hem imposat i que, tot associant el vostre nom al prestigi del nostre Gran Teatre, ajudeu a la realització dels seus projectes.

FUNDACIÓ
GRAN TEATRE DEL
LICEU

Presidenta d'Honor
S.M. LA REINA SOFIA

Patrons
CATALANA DE GAS
CAIXA DE CATALUNYA
CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA
AIGÜES DE BARCELONA
BANCO DE EUROPA
BANC DE SABADELL
GRUPO TORRAS
CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Protectors
ANGLO NAVAL INDUSTRIAL
BASSAT, OGILVY & MATHER
IBM
SEAT

Col·laboradors
NESTLÉ
ROCA RADIADORES

Cooperadors
BUFET BERGÓS
COOPERS & LYBRAND
EDITORIAL VICENS VIVES
ENIMONT IBERICA
MCS Marketing Comunicaciones y Servicios
RICARDO MOLINA, S.A.

Informació
Fundació Gran Teatre del Liceu
c/. Sant Pau, 1 bis
08001 Barcelona
Telèfon 318 91 22

Pròximes funcions

Espanya en el «Lied» del romanticisme alemany

Obres de Felix Mendelssohn, Max Bruch, Richard Strauss,
Robert Schumann, Johannes Brahms i Hugo Wolf

Gabriele Rossmannith, *soprano*

Robert Gambill, *tenor*

Thomas Mohr, *baríton*

Piano: Cord Garben

En col·laboració amb
Goethe-Institut/Institut Alemany de Barcelona

Dimarts, 10 de novembre, 21 h., funció núm. 28, fora d'abonament

Concert Rockwell Blake

Obres de Gioacchino Rossini

Director d'orquestra: David Robertson

Director del cor: Romano Gandolfi

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR
DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Dissabte, 14 de novembre, 21 h., funció núm. 30, torn C

Recital Karita Mattila

Obres de Giacomo Puccini, Gustav Mahler, Richard Strauss,
Claude Debussy i Jean Sibelius

Piano: Ilmo Ranta

Dilluns, 16 de novembre, 21 h., funció núm. 31, torn B

Concert
Orquestra Simfònica
del Gran Teatre del Liceu

Richard Wagner: Obertura de *Rienzi*

Richard Strauss: Quatre darreres cançons per a soprano i orquestra

Johannes Brahms: Concert per a piano i orquestra núm. 2

Solistes

Alessandra Marc, *soprano*

Ramon Coll, *piano*

Director d'orquestra: **Uwe Mund**

Divendres, 20 de novembre, 21 h., funció núm. 33, torn D

XXX Concurs Internacional
de
Cant Francesc Viñas

Prova final i veredictes del Jurat Internacional

11h.: 1ª sessió; 16h.: 2ª sessió

Divendres, 20 de novembre

Concert Final

Director d'orquestra: **J. Pérez Batista**

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Diumenge, 22 de novembre, 18 h.

Recital líric

Lauren Flanigan, *soprano*

Kristine Jepson, *mezzo*

Josep Bros, *tenor*

Antoni Comas, *ténor*

Miguel López Galindo, *baix*

Enrique Ricci, *piano*

Divendres, 27 de novembre, 20 h.

BAGUÉS
JOIERIA

▼
PASSEIG DE GRÀCIA, 41
TELÈFON 216 01 73
08007 BARCELONA

▼
CARRER SANT PAU, 6
TELÈFON 317 32 46
08001 BARCELONA

▼
RAMBLA DE LES FLORS, 105
TELÈFON 317 19 74
08002 BARCELONA

42459-8